

Inleiding tot de Koranwetenschappen - deel 2

Bepaalde Koranverzen kennen een aanleiding tot de openbaring ervan. Deze wordt in de terminologie *sabab al-nuzūl* genoemd. Het kennen van deze aanleidingen speelt een grote rol in het correct begrijpen van deze Koranverzen. Daarom hebben vele geleerden belangstelling getoond voor het kennen van deze aanleidingen. Zo hebben vele geleerden boeken over deze aanleidingen gecompileerd. Eén van de eerste die dit heeft gedaan is Imam ‘Ali ibn al-Madini, de leraar van Imam al-Bukhari. Tevens hebben Imam Wahidi, Imam Ibn Hajar en Imam al-Suyuti belangrijke werken gecompileerd over dit onderwerp. Zodoende is het een wetenschapsdiscipline geworden binnen de Koranwetenschappen. Vanwege het belang ervan, hebben sommige geleerden zelfs gezegd: “Het begrijpen van vele Koranverzen is alleen mogelijk als men de neerdalingsreden ervan weet.” De betekenis van het volgende Koranvers is een verduidelijkend voorbeeld: “En aan Allah behoort het oosten en het westen, dus waar jullie je ook wenden (tijdens het gebed), daar is de gebedsrichting van Allah waar Hij tevreden mee is. Allah is Alomvattend, Alwetend.”¹ Uit dit vers wordt in de eerste instantie begrepen dat het toegestaan is om tijdens het gebed naar elke richting te bidden. Dit is echter een foutieve conclusie, aangezien het bidden richting de Ka’ba een vereiste is voor de geldigheid van het gebed. De bedoeling van het Koranvers wordt hier pas duidelijk als men op de hoogte is van de neerdalingsreden van dit vers. Dit vers is namelijk geopenbaard over iemand die op reis is en de gebedsrichting niet weet. Zo een persoon doet moeite en probeert de gebedsrichting te achterhalen voor zover het mogelijk is. Als hij achteraf erachter komt dat de richting waar hij naar toe bad, onjuist was, hoeft hij het gebed niet opnieuw te doen.

Wat houdt een neerdalingsreden in?

Dit houdt twee zaken in: (1) Een gebeurtenis die plaatsvindt waardoor er een Koranvers wordt geopenbaard om een oordeel of toelichting te geven over de gebeurtenis. (2) Een vraag die wordt gesteld aan de geliefde profeet ﷺ. Als antwoord of reactie op deze vraag wordt dan een Koranvers geopenbaard.

---

¹ Koran, 2:115. Zie ook tafsir *al-Jalalayn* in de uitleg van dit vers.

Hoe kan men de neerdalingsreden achterhalen?

Het vaststellen hiervan kan niet op basis van eigen mening. Er moet een authentieke overlevering zijn geweest van deze neerdaling of van de metgezellen die op de hoogte zijn van de neerdalingsredenen. Hierbij is het belangrijk dat deze mensen duidelijk aangeven dat het om de neerdalingsreden gaat zoals: “De reden voor het dalen van dit Koranvers is...” of “Er gebeurde ... en vervolgens/hierop daalde dit Koranvers, of “De geliefde profeet ﷺ werd gevraagd over... en vervolgens/hierop daalde dit Koranvers.” Authentieke overleveringen met zulke bewoordingen gaan dus over de *sabab al-nuzūl*.

Geldt een Koranvers dat over een bepaalde gebeurtenis of persoon is geopenbaard ook voor andere gebeurtenissen of personen?

Als er een Koranvers is geopenbaard vanwege een bepaalde gebeurtenis of over een bepaalde persoon, dan betekent dit niet dat het Koranvers niet voor andere soortgelijke gebeurtenissen of personen geldt. Integendeel, de geldigheid en toepassing van de verzen blijft algemeen zolang de taalkundige opbouw ervan dit toelaat. Dit is het standpunt van de meerderheid onder de geleerden.

9

Wat te doen bij meerdere neerdalingsredenen over één Koranvers?

Deze gebeurtenissen vinden in dezelfde periode plaats en het geopenbaarde Koranvers dient dan als antwoord of oplossing voor al deze gebeurtenissen. Er wordt eerst echter wel gekeken naar de authenticiteitsgraad van deze overleveringen. De sterkste gaat namelijk altijd voor.

Mekkaans of Medinensisch?

Hoewel er meerdere opinies zijn over deze terminologie, is de sterkste opinie dat de verzen die geopenbaard zijn vóór de emigratie, Mekkaans, en de verzen ná de emigratie, Medinensisch zijn. We kunnen dit op twee manieren constateren:

1. Het is overgeleverd gekomen van de profeet ﷺ of de metgezellen dat een bepaald vers of hoofdstuk Mekkaans of Medinensisch is.

2. Het is mogelijk om Mekkaans en Medinensisch te onderscheiden van elkaar aan de hand van bepaalde kenmerken, zoals:

- a) Alles waarin “O mensen” voorkomt, is Mekkaans en alles waarin “O gelovigen” voorkomt, is Medinensisch. Er zijn hier echter wel een aantal uitzonderingen op, zoals sura al-baqara en al-nisa.
- b) Elk hoofdstuk waarin begonnen wordt met *al-hurūf al-muqatta‘a* is Mekkaans, behalve al-baqara en Al ‘Imran.
- c) Elk hoofdstuk waarin het woord *kallā* voorkomt, is Mekkaans.
- d) Elk hoofdstuk waarin de gebeurtenis van Adam en Iblies wordt verteld, is Mekkaans, behalve al-baqara.
- e) Elk hoofdstuk waarin een voorschrift wordt genoemd, is Medinensisch.
- f) Elk hoofdstuk waarin huichelaren worden genoemd, is Medinensisch, behalve al-‘ankebut.

Deze kenmerken hebben te maken met de condities van Mekka en Medina. Daarom is het mogelijk om de hoofdstukken aan de hand van deze kenmerken te categoriseren, omdat we de condities van Mekka en Medina kennen.

Wat zijn de thema’s en stijlen van de Mekkaanse en Medinensische verzen?

Voor de Mekkaanse verzen en hoofdstukken geldt:

1. Ze gaan over de fundamenteën van de geloofsleer, zoals de eenheid van Allah ﷻ.
2. Ze weerleggen het polytheïsme, afgoderij, atheïsme en deïsme.
3. Ze bewijzen de allemachtigheid en alwetendheid van Allah ﷻ.
4. Ze bevatten de verhalen van de profeten.
5. Ze gaan over de fundamenteën van de gedragsleer en de morele waarden.
6. Ze zijn kort en krachtig.
7. Ze zijn rijmend.
8. Ze bevatten veel benadrukking, gelijkenissen, eden, herhalingen.
9. Ze spelen veel op emoties, zoals beschrijvingen van de Dag der Opstanding, de hel en het paradijs.

Voor de Medinensische verzen en hoofdstukken geldt:

1. Ze bevatten voornamelijk voorschriften van de rituelen en overige daden.
2. Ze nodigen de Joden en christenen uit tot de islam.
3. Ze beschrijven de huichelaren en leggen hun intriges bloot.
4. Ze geven richtlijnen voor de omgang met andersgelovigen.
5. Ze zijn langer vergeleken met Mekkaanse verzen en hoofdstukken.

Muḥkam of mutashābih?

Muḥkam (pluraal: *muḥkamāt*) is dat het vers eenduidig is. *Mutashābih* (pluraal: *mutashābihāt*) is dat het vers dubbelzinnig is. Er zijn twee methoden met betrekking tot de *mutashābihāt*: (1) *tafwīd*: de kennis ervan overlaten aan Allah, (2) *ta'wīl*: tentatief interpreteren conform de regels van de Arabische taal. De aanhangers van de beide methoden hebben in ieder geval akkoord over het volgende:

1. De *muḥkamāt* vormen altijd de grondslag bij de interpretatie van de *mutashābihāt*.
2. De absurde letterlijke betekenis van de *mutashābihāt* is in ieder geval niet de bedoelde betekenis.

Opmerking: De methode van *ta'wīl* is een zeer noodzakelijke methode voor deze tijd waarin onwetendheid en oppervlakkigheid heerst onder de mensen.

Er zijn bepaalde wijsheden voor de aanwezigheid van de *mutashābihāt* in de Koran. Een aantal is:

1. Allah ﷻ heeft de Koran geopenbaard in het Arabisch en daagt de Arabieren uit, in het bijzonder met deze *mutashābihāt* om te laten zien hoe zwak ze zijn tegenover de machtige taalgebruiken van de Koran, terwijl zij de meesters zijn van de Arabische taal.
2. Allah ﷻ beproeft de mensen met de *mutashābihāt*, zoals Hij ﷻ verschillende volken en mensen op diverse manieren had beproefd. Het is daarom heel belangrijk wat je houding is tegenover de *mutashābihāt*. Geef je toe dat je zwak en onwetend bent of ondervraag je de Schepper over de *mutashābihāt*?

3. Allah ﷻ wil de harten en verstanden van geleerden bezighouden met de betekenis van deze verzen. Dit opent een inspanningsveld voor de vrome dienaren om diep te overpeinzen over de betekenissen van zulke verzen.

Wordt vervolgd...

